

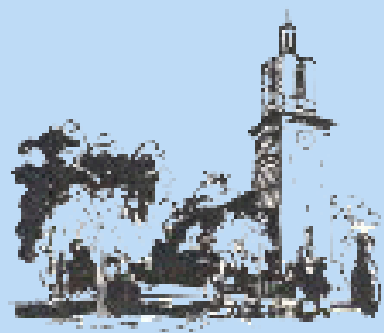
Takk, Børre
Side 4-5

**Fra barnekor
til opera**
Side 6-7

Kirken i korona-tiden
Side 9-11

GLEMMEN MENIGHETSBLAD

HØSTEN 2020

Korstart i Glemmen - vil du være med?

Muligheter og utfordringer i Glemmen

Som ny daglig leder i Glemmen menighet fra og med 1. januar, er jeg utfordret til å tenke over hvilke muligheter og utfordringer vi nå står overfor i menighetsarbeidet.

Tekst: Morten Hauge Foto:

En unormal vår

Jeg har satt stor pris på varm velkomst fra arbeidsgiver, menighetsråd, stab og frivillige. Jeg kom godt i gang med å hilse på aktive kirkegjengere og gjøre meg kjent med menighetens mange tiltak inntil koronaen dessverre satte en bråstopper for min «bli kjent fase». Jeg håper nå at høsten blir noe mer «normal», så vi igjen kan komme i gang med aktivitetene og fellesskapet i menigheten, men jeg frykter at vi må leve med smittevernrestriksjoner lenge. Med hjemmekontor i flere måneder og kort tjenestetid, er jo mitt kjennskap til menigheten svært begrenset, men noen tanker kan jeg dele.

Stort engasjement

Det første som jeg må få formidle, er inntrykket jeg har av et stort ENGA-SJEMENT og en aktiv menighet med mange flotte tiltak for ulike aldersgrupper. Hans Nielsen Hauge sa; «alene er jeg intet – sammen kan vi få til alt». Samhold og fellesskap er viktig. Glemmen menighet har et særdeles godt utgangspunkt ved å ha så mange positive frivillige som engasjerer seg i ulike aktiviteter og i gudstjenesten, og under pandemien har det vært flott å se hvordan staben har strukket seg, vært kreative og fått til alternative tiltak på nett. Vi har lært mye i denne perioden og nettsendingene har nådd mange som har gitt oss svært positive tilbakemeldinger, så vi må forsøke å videreføre noe av nett-tiltakene selv om vi kommer i gang igjen med flere ordinære aktiviteter.

Hvordan få med flere?

En utfordring for kirkene i Fredrikstad, er synkende deltakelse vedr. trosopplæringstiltak. Glemmen har mange

gode aktiviteter, men vi må evaluere og vurdere hvordan få med flere barn, unge og aktive barnefamilier i menighetens sentrale gjøremål.

Bekymringsfull økonomi

Menighetens økonomi i forhold til drift er bekymringsfull siden man er avhengig av en givertjeneste som dessverre de siste årene er redusert. Menigheten har også en sterk misjonsprofil og gir offer til mange gode formål, noe vi skal gjøre, men det betyr også at det blir færre ofringer til egne tiltak. Givertjenesten blir tema på menighetens årsmøte 1. nov.

Nye strategier og mål

Det skal nå utarbeides nye strategier og mål både for Fellesrådet i Fredrikstad og for hver enkelt menighet, og det er mulig at man i fremtiden i sterkere grad må se kirkene i Fredrikstad som en helhet med et bredt differensiert tilbud og at man kanskje ikke kan være så opptatt av at det meste skal skje i regi av egen menighet? Bør hver menighet rendyrke sin profil eller skal man i stedet variere for å nå flere målgrupper innenfor egne søknegrenser? Det viktigste er alles mål om vekst for den norske kirke og mer himmel på jord, og så får vi drøfte videre hvordan vi best kan nå vårt felles ønske.

Gleder meg til fortsettelsen og til å bli enda bedre kjent!

Daglig leder Morten Hauge.

Opplev stillhet og fellesskap i kirken

Fire torsdagskvelder i måneden er kirkedørene i Glemmen åpne og vi fyller kirkerommet med ulike stemninger og samlinger mellom kl. 19 og 20. Gjennom måneden kan du ta del i bibellesing, yogagudstjeneste og hverdagsmesse med nattverd. Om du trenger å bevege deg, slappe av, koble av eller koble på...

Bibellesning fra Lukas-evangeliet, med kort innledning og spørsmål/samtale - hver 1. og 3. torsdag i måneden. Ansvarlige: Morten Zakariassen og Stein Mydske. Datoer: 3. september, 17. september, 1. oktober, 15. oktober, 5. november, 19. november og 3. desember

Yoga-gudstjeneste hver 2. torsdag i måneden ledet av Barbro Flodin og Øivind Sæther. Datoer: 10. september, 8. oktober, 12. november og 10. desember

Kveldsmesse med nattverd hver 4. torsdag i måneden. Ansvar: Per Christian Skauen, Kirkens Bymisjon. Datoer: 24. september, 29. oktober og 26. november

Bli med på Yoga-gudstjeneste med Barbro Flodin.

Kom og opplev både stillhet og fellesskap i kirken midt i uka!

Veien til et bedre liv

Velkommen til impulsmeditasjon, veien til et bedre liv med indre styrke og hvilepuls i Mariakapellet hver onsdag kl. 20-21 fra 16.9. til 9.12. Impulsen søker å gi deg innsikt og åndelig oppbyggelse og påfyll. Det gis anledning til refleksjon sammen etter impulsen. Gjennom bønningen settes det ord på impulsen, vi taler til Gud. Meditasjonen gir ro og harmoni i det indre livet, vi er lyttende og stille. Vi avslutter med en velsignelse.

Vi som holder impulsmeditasjonene, er Monica W. Green

Monica W. Green

Pål Wirkola

og Pål Wirkola. Monica studerer kristen sjelesorg ved VID og har mange års erfaring som meditasjonslærer og terapeut. Pål er utdannet teolog fra MF og arbeider som prest til daglig. Vi har fordypet oss i bønn og meditasjon og vårt mål er å peke på veien til et bedre liv, med fornyet indre styrke og mindre stress.

SKOMAKER'N
i Fredrikstad
Brochsgate 2 - 1607 Fredrikstad
Telefon 69 31 24 09

**Skiltgraving
Nøkkelfiling
Rep. Skinntøy**

Åpningstider
Mandag - Fredag 09.00 - 16.30
Torsdag 09.00 - 19.00 / Lørdag stengt

Takk, Børre!

Tekst og foto: Eline Kalsnes Jørstad

Børre kommer syklende. Svinger lett opp den siste bakken og finner seg en plass i sola. Han er på fornavn. Det er sjelden han presenterer seg med Sneltorp. Jeg skjønner med en gang at han er en likefram person, en som vil være den han er, som er opptatt av ærlige møter, ikke av fasade. I en alder av 68 år takker han nå av som sogneprest i Glemmen menighet gjennom 13 år. Slikt kan ikke gå upåaktet hen! Slikt blir det intervju av!

Han går rett på sak og spør meg om noe han har tenkt på: «Vil du ha ærlige svar eller svar med glasur og pynt?» Jeg liker godt den direkte formen. Vi går for ærlighet. Vi vil hverandre vel.

Oppveksten

Først må vi innom oppveksten, bakgrunnen, veien fram til Glemmen. Han vokste opp som nummer to av tre brødre på slektsgården Sneltorp i Trøgstad. Her var det kyr, hest og høns, «kønn» og skogsdrift. Gårdsarbeid om somrene, ski om vinteren. Nærheten til naturen ga et solid feste. Gudstroen satt i veggene, og hustavla med Jesu dåp ga retning. «Denne er min Søn, den ælskelige, hører Ham». 14 år gammel mistet han brått sin far. Gården mistet bonden. Det var noe gutter

Børre Aa. Sneltorp

bare måtte tåle og ta. Gutter var gutter. Men slike hendelser setter spor og er krevende å bearbeide. Hans mor på 93 år lever fortsatt. Hun sto for Gudstroen.

Studietid

Børre hadde én fot i idretten og én fot i kirka. Han kom inn i et allsidig og rikt kristelig ungdomsmiljø som også hadde betydning for senere veivalg. Etter realartium bar det nordover til Harstad hvor han var ettåring i KFUK/KFUM for kost og losji. Så ble det tre år med teologistudier ved Menighetsfakultet i Oslo. Her savnet han på den tiden det han selv kaller en grunnleggende forståelse og tilnærming til det å drive forskning. Han følte det ble for lite plass til undringen og kjente seg bundet i én tenkemåte. Han vendte blikket mot Teologisk fakultet. Her fant han det han savnet, fikk tilbake motivasjonen og fullførte studiene. Han var klar for å bli prest.

Prestetjeneste

Militærtjenesten utførte han som feltprest på Værnes. Det var en spennende tid, med varierte oppgaver. Han fikk også prøvd seg som amatørskuespiller på fritiden. Deretter jobbet han som ungdomsarbeider på Nesodden i to år. Så bar det nordover igjen, denne gang til Grønnåsen menighet i Tromsø, og så ble det Bardufoss. Der dekket han et stort geografisk område, både Sørreisa, Dyrøy og Lenvik, og fikk erfare hva nordnorske avstander betyr.

Det var i Kroken prestegjeld i Tromsø han skulle ha sitt årelange virke, først som kapellan i tre år og deretter som sogneprest i 18 år. Fasilitetene var nærmest provisoriske. De første årene ble gudstjenestene holdt i et bomberom uten vinduer. Her ble det søt musikk mellom prest og organist, og slik blir det ekteskap og to døtre av. De nedla et svært arbeid her nordpå. De jobbet i en helt ny bydel med mange utfordringer og mye turbulens, særlig knyttet til ungdomsmiljøene. Kirkens bymisjon drev en kafé for disse ungdommene, og da deres midler stoppet, overtok menigheten driften. Dette ble opplevd som en viktig møteplass for å fremme tilknytning, integrering og mening. Børre og flere jobbet hardt for å få reist en egen kirke. Det startet med et enkelt klokkeårn. Klokkene kimte og kalte. Da klokkene hadde kimt i 15 år, sto kirken der.

Familien trivdes nordpå. Børre elsket havet og fjellet. Om vintrene dro han torsk og skrei på fjorden, om somrene fisket han røye i fjellvannet. Det var likevel tid for å bryte opp. Han

hadde nedlagt mange krefter, kirken var reist, og prekestolen sto klar for en ny prest.

Glemmen menighet får ny sogneprest

I 2007 ble Børre tilsatt som sogneprest i vår egen kirke, Glemmen kirke. I 13 år har han vært menighetens fremste hyrde. Han opplevde å bli møtt med store forventninger. Glemmen menighet er stor, har et høyt aktivitetsnivå, mye skjer, engasjementet er sterkt. Mange ønsker, behov og ideer sto i kø. Jeg husker selv hvor forventningsfulle vi var til å møte og høre dette friske pustet fra våre nordlige breddegrader. Dette var noe nytt og vitalt. Han hadde til og med en liten ring i det ene øret!

Barna står Børres hjerte nær. Å møte foreldre som bærer fram sitt barn til dåpen er stort. Han er glad for fokuset det har blitt på trosopplæring, og at Glemmen kirke er på vei til å bygge opp diakonien på nytt. Menigheten har både trosopplærere og diakoniarbeidere. Han møter mennesker som med stor trofasthet, lojalitet og villighet deltar i det kristne fellesskapet. Han bøyer seg i støvet for dem som har stått på i tiår etter tiår med viktige oppgaver. Det må også være tid og mulighet for å trekke seg tilbake, gi slipp, og la andre overta.

Han legger ikke skjul på at han i perioder har jobbet både på innpust og utpust. Når hverdagene har blitt travle, har ingenting vært mer forfriskende og avrivende enn en spennende fotballkamp. Da slenger han seg på sykkelen og trækker til stadion.

Refleksjoner

Børre er opptatt av en åpen og inkluderende kirke, en kirke med rom for alle, med raushet, romslighet og mangfold. I råd og utvalg ønsker han å slippe til folkekirkens kvinner og menn, og å være tilbakeholden med teologisk dominans. Han blir trist når han hører om mennesker som synes at terskelen er for høy. Når mennesker holdes ute, er vi en mislykket kirke, sier Børre. Han undrer seg over dette med fasade, perfektjon, vår opptatthet av trange rammer uten slingringsmonn. Han tenker at vi har et stykke vei å gå her. Mye handler om å våge, om å gi mangfoldet gode kår. Han tenker at selv for dem som

muligens innehar kodene for perfektjon, er ikke perfektjon sunt. Det hemmer og stenger ute. Vi må gjøre døren høy og porten vid, ikke terskelen høy og porten smal. Ingen kjede er sterkere enn det svakeste ledd. Når det svakeste ledd trekker seg ut, ryker kjeden.

Han reflekterer mye over hvordan vi som kirke og menighet skal komme videre. Er vi nødt til å trampe på hverandre for å kommunisere? Hvordan skal vi få til ærlige dialoger? Hvordan komme bak fasaden og perfektjonen? Denne ettermiddagsstunden blir en undringstime. Børre er mer opptatt av å spørre enn av å gi svar. Vi er underveis, det er ingen fasit.

Han er opptatt av den oppvoksende generasjon, av de små og levende celler, steder der ungdom kan møtes, erfare ting og få prøve ut sine første famlende skritt på troens vei. Han er opptatt av at de unge trenger opplevelser, turer, leirer, klubber, hyggelige arenaer for sport og fritid. Ta gleden med på troens vei.

Tilbakeblikk og nyorientering

Han ser tilbake på sin prestegjerning som en lang og rik erfaringsreise fylt med både gleder og sorger. Det har vært et privilegium å få møte mennesker i viktige livsfaser, kjenne deres vibrerende gledesstrenger og møte deres dype daler og sorger. Han tenker at livet og gjerningen har mange faser. Man må også kunne trekke seg tilbake og la andre overta. Han kjenner nå på en type sorg over ikke lenger å skulle arbeide som prest. Men han er ikke uten planer. Nå blir det mer tid til å lese, til å ta i et tak på hytta på Kirkøya, og kanskje blir det en skikkelig langtur på sykkelsetet.

Det kom litt brått på, denne meldingen om at Børre skulle gå av. Men han har bestemt seg! Pandemien har frembragt nye erfaringer, nye tanker om behov for digitale løsninger og kunnskap om andre måter å formidle og forkynne på. Det vil han overlate til yngre krefter. Børre er opptatt av faser, av endringsvilje, av å nå ut til mennesker i den tiden vi lever i nå, og med tidens løsninger. Der tenker han at andre har mer kompetanse.

Norsk utenrikspolitisk institutt har gått glipp av en potensiell ekspert på internasjonal politikk i Børre! For der hadde han vært om ikke teologistudiet ble veivalget! Menigheten vår er glad for at han valgte presteløpet. Det er han glad for selv også. Hans teologi har relevans for det livet han lever: «Hvordan bruker jeg livet mitt? Jeg er skapt av Gud, og Han har skapt meg av Intet. I det uendelige, ufattelig store universet er livet er unntak. Jeg takker for skapelsen, for livet, for troens vei.»

Vår menighet må også få takke! Vi takker Børre, den mangfoldige presten, presten med romslighet, åpenhet, mot og ærlighet inn i vår polerte tid. Han fortjener favnen full av gode ord og blomster.

Det er skumringstime og tid for oppbrudd. Børre skal sykle hjem. Sykkelen har punktert, bakhjulet er flatt. Børre må kjøres. Aldri så galt er det godt for noe, han må komme tilbake i morgen og vi kan fortsette.....

Menighetsrådsleder Merete Bache-Wiig takker sogneprest Børre Aa. Sneltorp

Fra barnekor til

I dag er himmelen blå og solfylt over Glemmen kirke. Omkranset av grønt løvverk er den flott der den står på sine gamle tufter. Det er her hun jeg skal snakke med har hatt sin arbeidsplass. Vigdis Djupang møter meg med et varmt smil og et blidt velkommen. Hun deler generøst minner og erfaringer fra et langt liv i kirkemusikkens tjeneste.

Tekst: Eline K. Jørstad

Et pikekor blir til

Alt begynner et sted. Vigdis er barnefødt i Fossumveien i Fredrikstad. Her vokste hun opp i et musikalsk hjem med mor og far og sin seks år eldre bror. Begge foreldre var aktive i kirkekor, mor spilte piano og far mandolin.

Åtte år gammel begynte hun i Glemmen kirkes pikekor, et kor som Egil Hovland startet. Det meldte seg over 100 små piker til opptaksprøven. Rundt 40 slapp gjennom nåloyet, og blant dem var Vigdis.

Alle øvelsene foregikk på galleriet i kirken. Hun elsket motettene og de bibelske salmene. Hun husker hvor stort det var å fremføre Egil Hovlands «gudstjeneste for små og store barn», «Hva gagner det et menneske?», laget spesielt til pikekoret. Dette var en forløper til familiegudstjenestene.

De ble opplært innen klassisk korsang. Stemmen skulle ha såkalt hodeklang, hvor sangerens indre klangrom ligger høyt. Hun viser meg hvordan. Den dag i dag er Vigdis spesielt glad i barnekor – disse nydelige stemmene med det naturlige uttrykket.

Pikekoret utviklet seg, nivået steg, og

medhjelpere var nødvendig. 17 år gammel fikk Vigdis sin første dirigentoppgave. Hun tok ansvaret for det såkalte Aspirantkoret, som var et barnekor for gutter og jenter, og som var forløper for det som senere skulle bli Minores.

Musikkutdanning

Allerede som åtteåring fikk Vigdis pianoundervisning hos Dagmar Andersen. Fra hun var tolv år ble det i tillegg sangtimer hos Ruth Hoel Risnæs. Det ble pendling til privattimer hos sangpedagog Kari Frizell i Oslo. Hun fikk plass på Barratt Dues Musikk institutt hvor hun gikk i fire år og tok klaverpedagogisk utdanning. Parallelt med dette perfektionerte hun stemmen hos sangpedagog Gunnar Martinsen. Etter ytterligere to år gikk hun opp som privatist innen sangpedagogikk.

Vigdis og Svein fant tonen

Vigdis møtte sin kantor, Svein Erik Gundersen. De fant tonen, og i 1974 ble det ekteskap. De fikk to flotte sønner,

Vigmund (f -77) og Åsmund (f -82). Mange år etter kom barnebarna, tre jenter. Det har vært sang og musikk i alle slektsledd.

Vigdis og Svein har jobbet tett sammen, som musikalske ektefeller. De har utfylt hverandre i et unikt og inspirerende samarbeid. Familieliv og arbeidsliv har gått over i hverandre, med kirken som Vigdis' andre hjem. Det har blitt en livsstil. Støtten fra familie og frivillige medhjelpere har vært uvurderlig.

Yrkeslivet - korene og musikken

Vigdis har sitt hjerte innen såkalt klassisk korsang. Fra 1974 arbeidet hun i Tune kirke gjennom hele 21 år. Her bygget hun og Svein opp korarbeidet.

Vigdis Djupang

opera

De levde og åndet for musikken. På det meste hadde de 120 sangere.

I 1986 overtok hun ansvaret for Kantoriet i Glemmen kirke samtidig som hun drev pikekoret i Tune. De vant fire Norgesmesterskap og fikk andreplass i en internasjonal korkonkurranse ved navnet «Let the people sing.» Blant de største opplevelsene var da de representerte Norge på en korsamling i Sibeliusakademiet i Helsingfors, Finland.

I 1995 forlot hun Tune, og Glemmen kirke ble arbeidsplassen for Vigdis og Svein. De fikk musikklivet til å blomstre videre. Her har det vært kor for de yngste (Minors), guttekor, barnekor og ungdomskantori. Jubilate kom til, og var opprinnelig et kor for foreldrene til korbarna. Barna trekker med seg foresatte til kirken. Hennes erfaring er at jo mer man får med disse, jo mer engasjerte blir barna.

Vigdis roser de frivillige. Kontakten med de frivillige har vært kjempeviktig. Det å jobbe sammen som et team hvor alle har sine oppgaver har for Vigdis vært alfa og omega.

Hele tiden har hun drevet med klassisk korsang. I sin pedagogikk er hun opptatt av god klang. Det har vært viktig for henne ikke bare å drive i én gate. Hun nevner i den forbindelse bibelspillene. Egil Hovland har komponert musikken til tolv forskjellige bibelspill. Brit Hallqvist har skrevet teksten til de fleste av dem. Dette har det vært en fryd å få være med på. Vibeke Sæther har hatt regien på så nær som alle bibelspillene. Kostymene finnes fortsatt intakte. Svein Erik Gundersen har skrevet musikken til ytterligere to bibelspill hvor tidligere sogneprest Øystein Telle har vært tekstforfatter.

Liv og røre

Korene har vært på utallige reiser, både i inn- og utland. Det har vært «liv og røre og intet mindre en grådig moro!» Alle steder har de bidratt med kirkekonserter. Spennende var det da barnekorene i Tune og Glemmen kirke slo seg sammen og deltok ved Rikskirkesangerfesten i Nidarosdomen med bibelspillet «Gud synes om deg.»

Svein Gundersen og Vigdis Djupang fikk kongens fortjenestemedalje i 2013.

Vigdis dirigerer bibelspill.

Av utenlandsreiser kan de se tilbake på turer til Danmark, Sverige, Finland, England, Irland, Frankrike, Tyskland, Polen og Estland.

Sine kirkemusikalske oppgaver til tross har ikke Vigdis stivnet i noen fast form. Korene har deltatt i musikal og morokonsert, og opptrådt ved Røde Mølle og Blå Grotte. Vigdis har vært kormester ved Opera Østfold i tolv år, dette fram til 2018. Det har blitt mange spennende oppsetninger. Skolekoret ved Christianslund/Frederik vgs. har hun også drevet. Hun har hatt private sangelever og deltatt ved radioandakter. I flere år dirigerte hun koret Cantare. De har vunnet Norgesmesterskap og konkurranser i Sligo i Irland. Nå dirigerer hun koret Cantus Cordis, som er et frittstående kor som vesentlig synger kirkemusikk.

Musikalsk beskriver Vigdis seg som altetende. Hun blir inspirert av mange sjangre. Egil Hovland og Knut Nystedt har høy stjerne. Privat går hun ikke av veien for å høre på Heavy Metal!

En dypfølt takk

Vigdis pensjonerte seg i januar 2020. Det har blitt mer tid til å nyte livet på hytta i Bjørnvågakilen, naturen, fuglesangen, barnebarna og bakekunsten. I Cantus Cordis kommer hun til å fortsette, og litt i Jubilate. Stafettpinnen har gått videre. Hun ønsker av hele sitt hjerte at korvirksomheten i Glemmen kirke fortsatt skal utvikles og blomstre. Hennes etterfølgere trenger all støtte i dette viktige arbeidet.

Vigdis Djupang kan se tilbake på et rikt liv i musikkens tjeneste. Hun har hatt en enorm betydning for mange barn og voksnes musikalske utvikling og kirkelige tilknytning. Hun har vært en musikalsk klippe. Hun fortjener vår dypfølte takk og respekt. Da hun og Svein i 2013 ble tildelt Kongens Fortjenestemedalje for 40 års arbeid med kor, tenkte vi alle: «Meget vel fortjent!»

Tre om Vigdis:

Ann Kristin Hauglid (kantor i Gressvik)

Mitt første møte med Vigdis og Svein var da jeg gikk på musikklinja på Greåker vgs. Jeg fikk orgelundervisning av Svein, og rett som det var stakk Vigdis innom. I 1986 fikk jeg være med i Ungdomskantoriet, og to år etter ble jeg dirigent i barnekoret.

Vigdis var alltid blid og med glimt i øyet. Det ble en del terping, for alt skulle være ordentlig! Hun backet oss opp og hadde en evne til å skape ro og trygghet.

Vigdis har vært et forbilde. I min musikkutdannelse ble det naturlig å ta korledelse som hovedfag. Når jeg nå er dirigent for barnegospel og kirkekor har jeg ofte min gamle læremester i tankene.

Arne Halvor Thingstad Pedersen

Jeg begynte i guttekoret allerede seks år gammel, og var med i hele 21 år. Av Vigdis lærte vi spesielt sangteknikk, og hun åpnet for samarbeid med de andre korene i kirken. Det sosiale var veldig viktig, både på øvelser, helgesamlinger og turer. Den største opplevelsen var da vi fikk synge i Notre - Dame i Paris.

Jeg har mye glede av sangen, og synger i Borg domkor, Borg vokal og Oslo domkor. Vigdis har lagt ned en betydelig innsats, og har vært viktig for mange barn. Hun fortjener en stor takk fra alle oss som fikk oppleve og lære så mye av henne.

Sigrun Elise Solvang

Jeg startet i Tune kirkes pikekor som 13-åring, og sang her i 15 år helt til Vigdis og Svein ga seg i 1994. Senere fulgte jeg Vigdis i forskjellige oppdrag i Glemmen kirke, ofte som solist i bibelspillene. Jeg gikk gjerne under navnet «Fru Noah.» Høydepunkter var alle de gangene vi ble Norgesmester i korsang. Det manglet ikke på priser! Nå dirigerer jeg et mannskor, og er selv sanger i Jubilate.

Vigdis er et tvers igjennom ærlig menneske, som ser og hører alle. Hun ser muligheter, og former talenter som om de skulle være laget av leire. Både lokalt og nasjonalt har hun hatt stor betydning.

– Vi traff en nerve med gudstjenester på nett

– Da vi sendte den første gudstjenesten etter at alle kirker ble stengt, var det tydelig at vi traff en "nerve", sier kommunikasjonssjef Mia Gill Kristiansen i Fredrikstad kirkelige fellesråd.

Folk kjente på en utrygghet bare to uker etter at Norge ble stengt ned. Totalt ble disse gudstjenestene sett av over 13 000. – Jeg mener dette er en bekreftelse på at mennesker vender seg mot kirken under kriser. Etter hvert dalte interessen for gudstjenester, men jeg vil likevel si at tallene har vært gode. Flere tusen har "vært innom", selv om de bare har kikket noen minutter, fortsetter Gill Kristiansen.

Hun viser til at mange menigheter har vært veldig frempå for å gi et tilbud i sosiale medier. Hovedkanalen har vært Facebook, deretter Instagram. Mia vet at noen også har brukt TikTok. Tilbudene, som er blitt gitt gjennom strømming, er gudstjenester, konserter, enkeltspillere med musikk, musikkandakter, babysang og kveldsbønn.

– Hva har vært mest vellykket?

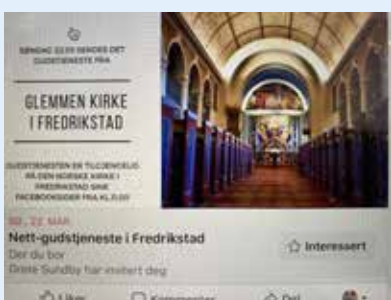
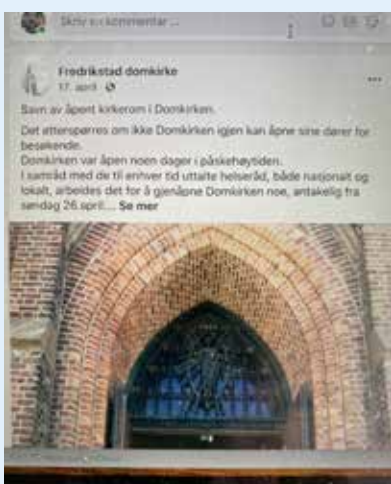
– De kulturelle innslagene er arrangementene med mest publikum. Kveldsbønn fikk også en fast "fanskare". Babysang og andre arrangementer for barn hadde laber interesse, men årsaken er antagelig at målgruppen ikke er på Facebook. Barna er der ikke, og i liten grad foreldrene. I den forbindelse bør alle menigheter skaffe seg Instagram, TikTok og kanskje Snapchat per omgående, sier kommunikasjonssjefen.

– Hvilke råd har du til menighetene?

– Finn ut i hvilke kanaler målgruppen er. Lær deg hvordan kanalene fungerer. Sats på jevnlig publiseringer til småbarnsforeldre, store barn og ungdom der de er, skap engasjement og bygg ditt publikum! Det samme gjelder selvfølgelig overfor middelaldrende voksne og seniorer på Facebook.

Kommunikasjonssjef Mia Gill Kristiansen med råd til menighetene: – Finn ut i hvilke kanaler målgruppen er.

TRE OM KORONA-UTFORDRINGENE:

Inger Fauske

– Da kirkene måtte stenge for gudstjenester og andre aktiviteter, følte jeg en tomhet og et savn. Jeg savnet møtet med Guds ord, folk i menigheten og muligheten til å kunne delta som frivillig. Jeg tror det var mange som hadde det slik. Jeg vil berømme kirken som formidlet Ordet og det å være i kirkerommet gjennom digitale visninger. Det ble mange fine stunder med telefonen. Jeg tror også at denne tiden har fått mange til å forstå den viktige rollen kirken spiller i våre liv og vår hverdag.

Wenja Ringen

– Koronatiden har vært unntakstilstand for kirken vår. Vi har fått kjenne på savn, da vi ikke fikk komme til kirken, og enda større glede over fellesskapet etter at vi kunne komme tilbake igjen. Kanskje er vi nærmere hverandre nå, med smittehemmende avstand på annenhver benk og hånd-desinfeksjon, enn vi var tidligere, da vi kunne sitte tettere og snakke sammen over kirkekaffen, eller hilse «Guds fred» med håndtrykk? Vi vet i hvert fall at vi ikke kan ta det for gitt å kunne møtes i kirken hver søndag. Mange har det sånn andre steder i verden, av helt andre grunner.

Stein Ø. Jørstad

– Strømming har blitt nødløsningen for mange, men grunnlaget for menighetens mange aktiviteter ligger i fellessamlinger og det sosiale fellesskapet. Effektive vaksiner gir grunn til optimisme. Optimisme er bra. Troen og håpet er enda bedre. Når optimismen får næring fra tro og håp blir den ekstra sterk. Med Efeserne 3.16 ønskes vi vel møtt til normal kirkeaktivitet.

Kirkene er delvis i gang igjen, med smitteverntiltak og krav om en meters avstand mellom folk som ikke er i samme husstand. Fra 15. juni fikk Domkirken grønt lys til å samle 200, Glemmen 150 og Gamle Glemmen 30. Bildet er fra en kirkecaffe i Domkirken nylig. Til høyre Anders Tangen i menighetsrådet. Foto: Erling Omvik.

Dramatisk for mange av oss –

Tekst og foto: Stein Mydske

For første gang siden kristendommen ble innført i Norge for 1000 år siden, ble alle kirker stengt for gudstjenester og samlinger 12. mars i år på grunn av korona-epidemien.

– Hva har vi lært om det å være kirke og menighet, når vi ikke kunne møtes i et fysisk fellesskap?

Vi har samlet noen av de ansatte i Domkirken og Glemmen menigheter for å fortelle om sine erfaringer og tanker. Det er kantorene **Tore Erik Mohn** og **Trond Gilberg**, diakon **Ann Christin Arneberg Nicolaysen** og menighetsmedarbeider **Kristin Helgen Buckholm**.

Korøvelser uten mål

Tore Erik: – Noe av det første vi så, er hvor sosialt arbeidet vårt er! Nå skulle vi holde avstand til hverandre og korøvelser ble umulig. Det ble også påpekt at både korsang og menighetssang kunne være spesielt smittespredende. Dessuten hadde vi ikke noe mål for korøvelsene, når det verken var gudstjenester eller konserter.

Kristin: – Konfirmantundervisningen, som i sterk grad er bygget opp rundt store samlinger i kirken og på sommerleir, er også sterkt preget av sosialt fellesskap. Nedstengningen var en dramatisk erfaring av hvor viktig det er å kunne møtes og være sammen! Det er ikke lett å bygge personlige relasjoner og formidle opplevelser gjennom internett, dersom man ikke kjenner hverandre godt fra før. De unge ble nett-trette!

En krevende hverdag

Ann Christin: – Det vi merket i diakoniarbeidet, var at mange, som i utgangspunktet hadde en ganske krevende hverdag der de var mye alene, opplevde korona-tiden som en ekstra påkjenning. Det er heller ikke alle som har tilgang på og klarer å bruke elektroniske hjelpemidler. Man klarer ikke å delta i et sosialt fellesskap gjennom en skjerm! For mange er det viktig bare å være sammen rundt en kaffekopp. Vi prøvde å ringe til mennesker vi hadde kontakt med og opplevde at telefonsamtalene ble satt pris på. Å bare snakke i telefonen kan noen ganger være krevende. Det er vanskelig å være stille sammen, når vi ikke ser hverandre. Folk synes det er krevende å ikke kunne møtes.

Vi lærte å «stream»

Tore Erik: – Det mest morsomme og spennende var å «stream» andakter,

Det har vært en bratt læringskurve for kirkene. Menighetsarbeider Kristin Helgen Buckholm i Glemmen, diakon Ann Christin Arneberg Nicolaysen i Domkirken samt kantor Tore Erik Mohn i Domkirken og kantor Trond Gilberg i Glemmen snakker om korona-utfordringene i sine menigheter det siste halvåret. Foto: Stein Mydske.

sosialt fellesskap forsvant

musikk og korte innslag til ettertanke via internett! Her hadde vi en bratt læringskurve i menighetene i Fredrikstad. Vi samarbeidet om å lage en plan der alle menighetene var med på å lage korte søndagsandakter med mye sang og musikk. Det ble kjøpt inn profesjonelt utstyr og noen av de ansatte fikk et spesielt ansvar for regi og produksjon via internett. Det er ganske utrolig hvor mange som var innom kortere eller lengre tid for å se disse programmene. Responsen vi fikk var overveldende og fra hele landet, ja til og med fra utlandet! Plutselig var vi blitt en nasjonal og global kirke! Mange har oppdaget at kirken er helt annerledes enn det de trodde.

Trond: – Kjernen i det vi gjør er å samle folk. Svakheten ved å måtte kommunisere på nettet er at de som logger seg på for å se, lett blir tilskuere og ikke deltakere! I en gudstjeneste inviteres vi til å delta i feiringen og salmesangen. Det

savnet vi i denne tiden. Ja, folk fortalte at de lengtet etter å møtes i kirken, også for bare å sitte der i stillhet som en del av det store fellesskapet.

Planlegging og stram regi

Trond: – Når vi skulle «streame» andakter over internett, måtte vi jobbe mye sammen under planleggingen. Vi måtte lære oss å ha en stram regi på alt som skulle skje for å holde på folks oppmerksomhet. Det var ikke rom for dødpunkter! Noe av denne positive lærdommen må vi ta med oss i arbeidet med de vanlige gudstjenestene. Vi må hele tiden kunne svare på spørsmålet om hva vi ønsker å formidle og hva folk skal sitte igjen med. Men samtidig må ikke gudstjenesten bli så «effektiv» og «strømlineformet» at vi mister opplevelsen av ro og evighet midt i en hektisk tid!

– *Hva er utfordringen nå?*

Kristin: – Den største utfordringen er kanskje å gi et meningsfylt og relevant tilbud til alle som denne våren har opplevd en ny side ved kirken. Vi ønsker å være en kirke for hele folket, en folkekirke, det være seg i den vanlige gudstjenesten og via internett og sosiale medier.

Ann Christin: – Som kirke kan vi bidra til at folk ikke mister tryggheten.

Tore Erik: – Gjør det enkelt for folk å oppleve det kirken har å gi. Vårt fokus må fortsatt skjerpes: Hva er viktigst? Hva fungerer?

Trond: – Folk er usikre! Tør jeg gå i kirken? Vår smittevernberedskap må fortsatt være høy, slik at folk skal føle seg trygge. Barne- og ungdomskorene har startet opp igjen nå i høst, men det er vanskelig å planlegge både konserter og når korene skal synge i gudstjenestene. Derfor, følg med på kirkens nettsider og kunngjøringer i byens aviser!

Aksjon 100 gir 100 –

Tekst: Stein Mydske

Nå i høst lanseres en aksjon kalt 100 gir 100. Det betyr at både Domkirken og Glemmen menigheter satser på å få 100 personer til å gi 100 kr i måneden.

– Vi har tro på og håper at mange kan se seg i stand til å være med på dette. Lykkes vi har menighetene hver kr. 120.000,- mer å bruke i året. Man kan selvfølgelig bidra med mindre eller mer, sier initiativtagerne.

– *Hvorfor trenger menighetene mer penger?* De to daglige lederne, Emil Skartveit i Domkirken og Morten Hauge i Glemmen svarer slik:

– Dette vil gi våre menigheter en mer forutsigbar økonomi. Vi kan utvide barne- og ungdomsarbeidet, øke støtten til alle korene, styrke trosopplæringen og diakonien, gi konfirmantene fortsatt tilbud om sommerleir, fortsette med menighetsbladet, invitere til middagsservering i kirkene og til et mangfoldig og rikt gudstjenestetilbud.

– I tillegg kan vi også utvikle samarbeid med kirker i andre land som ikke har de samme ressursene som oss, sier Emil Skartveit.

Glemmen menighet lønner dessuten 37,5 prosent av korlederstillingen av egne midler, forteller Morten Hauge. Han understreker også at man selv kan velge å støtte menighetens arbeid generelt eller et av arbeidsområdene nevnt ovenfor.

Det offentlige dekker utgiftene til kirkebygg og lønninger for fast ansatte. Men det krever betydelige beløp for å drive selve arbeidet. Det må menighetene finansiere gjennom gaver, ofringer og givertjeneste.

– Vi har både ideer og visjoner, men vi trenger mer ressurser.

Menighetsråds-lederne

Merete Bache-Wiig og Kristin Fauske Wenstøb

– Jeg synes aksjonen «100 gir 100» er en glimrende idé, sier Laura Pollard, her på sin terrasse i Valhalls gate der hun har god utsikt over byen. Domkirken sees i horisonten.

– blir du med?

Vi har ideer og visjoner

For første gang siden kristendommen kom til Norge på 1000-tallet, har alle landets kirker vært stengt i flere måneder våren 2020. Det har også lært oss noe om hva kirken betyr for folk flest og tvunget de ansatte til å tenke nytt for å nå ut med kirkens budskap. Kreativiteten har vært stor og kan kanskje bidra til å åpne kirkens dører enda mer for et inkluderende fellesskap som treffer folks behov.

– Vi har både ideer og visjoner, men trenger mer ressurser, forteller de to lederne for menighetsrådene Merete Bache-Wiig og Kristin Fauske Wenstøb. Da snakker vi både om frivillige som melder seg til konkrete oppgaver i kirken og om økonomi. Det koster nemlig

å drive et aktivt arbeid med kvalitet.

Det lønner seg å gi!

«Gi, så skal du få!» sier Jesus i Slettepreken (Lukas 6,38). Paulus skriver: «Dere skal ha rikelig av alt, så dere gjerne vil gi» (2 Kor 9,11). Grunntanken i Bibelen er at alt vi er og eier, har vi fått av Gud. I takknemlighet for det vi selv har fått, skal vi dele med hverandre.

Med autogiro er det veldig enkelt å gi. I tillegg kan du få skattefradrag for gaven til menigheten. Ta kontakt med daglig leder i den menigheten du tilhører, Emil Skartveit i Domkirken og Morten Hauge i Glemmen. Du finner informasjon om e-postadresser, telefon og postadresse på side 22 her i menighetsbladet.

Vil du gi en enkeltgave, kan du bruke følgende kontonumre:

Domkirken 1503.73.90795 og

Glemmen 1040.25.26543.

Vil du ha skattefritak for gaver, må du oppgi personnummer.

Morten Hauge,
daglig leder i
Glemmen.

Emil Skartveit,
daglig leder i
Domkirken.

– Det er viktig at flere gir fast

Tekst: Emil Skartveit Foto: Erling Omvik

– *Jeg er begeistret for giveraksjonen «100 gir 100». Det er viktig at vi er flere som gir fast.*

Ordene tilhører Laura Pollard. Den engelske kvinnen fra Cumberland nord i England vokste opp med en metodistprest som far, før han etter hvert ble prest i Den anglikanske kirke. Hun husker godt de små brune posene med nummer på som hver søndag ble samlet inn i benkeradene. Laura fikk giver tjenesten inn med morsmelken og vet også godt hvor viktig faste givere er.

– Det var slik givertjenesten ble arrangert den gang. Nå overfører jeg fast via banken hver måned. Det er det samme beløpet om jeg er tilstede eller ikke.

Legestudier i Irland

Det var yrkesvalg og kjærlighet som brakte henne til Norge. Laura studerte

medisin på Trinity College i Dublin. Etter å ha flyttet til Norge spesialiserte hun seg innen patologi. Hun kom til Fredrikstad i 1975 og ble her til 1986 før ferden gikk videre til Stavanger hvor hun ble boende til 1995. Da kom hun tilbake til Fredrikstad, slo seg ned for godt og har siden den gang vært svært aktiv i Domkirken menighet.

Laura har vært leder av menighetsrådet og har sunget mange år i domkoret hvor hun også har vært leder. I tillegg har hun vært på gudstjenester så ofte hun har kunnet.

– *Hva har kirken betydd for deg?*

– Den har vært en sentral del av livet mitt siden jeg var barn. Da var det to søndagsskoler og to gudstjenester hver eneste søndag året rundt.

Hun smiler.

Laura er glad for det gode fellesskapet.

– Ofte kjenner man på tvil og uro og noen ganger er det som om troen blir

visket ut. Men så kommer den tilbake. Det er En som holder fast i meg og gir meg en trygghet i alt som skjer.

Kirken må ta større ansvar

Laura har vært en fast giver siden hun kom tilbake til Fredrikstad i 1995. Da Laura i 2018 ble 80 år, benyttet hun også anledningen til å samle penger inn til kirken. I stedet for tradisjonelle gaver ønsket hun seg heller et økonomisk bidrag til menighetens orgelaksjon. Det innbragte 15 000 kroner.

Nå brenner hun for at også flere blir med og drar lasset.

– I disse tider hvor kirken etter hvert må ta større og større ansvar for sin økonomi, er det viktig at vi blir flere som gir. «100 gir 100» er en glimrende idé som viser at små bekker blir til en stor elv.

Laura avslutter: – Det må da være 100 mennesker der ute som vil gi 100 kroner fast i måneden?

– Har stor tro på vennskap

– Jeg vil bruke den første tiden til å lytte meg kjent i menigheten.

Tekst og foto: Erling Omvik

Det sier Kari Mangrud Alvsvåg. Hun er den første kvinnelige domprosten i vår by, uten at noen gjør noe nummer av det. Det har vært avskjedsgudstjeneste for Kari i Sarpsborg etter åtte år som prost i Søndre Borgesyssel (som også omfatter Halden). Når dette leses, er hun også ønsket velkommen til Fredrikstad. Noen programerklæring kommer hun ikke med ennå – først vil hun ha et langt og vart blikk på samfunn og menighet.

Vi slår oss ned på en benk ved fontenen i Kirkeparken. Det er onsdag formiddag. Høstsolen varmer. Kari snakker engasjert. Hun gleder seg til å begynne i Domkirken menighet, som hun allerede vet en god del om.

– Rollen som prost passer fint for meg. Den gir muligheter til å være prest i nære relasjoner i hjemmemenigheten. Samtidig er oppgaven å samarbeide og bli kjent med alle andre menigheter i Fredrikstad og Hvaler. Dessuten trives jeg i dialogen med politikere, skolevesen og kulturliv, sier hun.

Kari ivrer for at kirken skal være varm og åpen og levende til stede i menneskers mangfoldige liv. – Jeg håper at vi i kirken kan være med å gi folk ro. På mange arenaer er det prestasjonspress. Folk skal kunne komme hit og ikke prestere. Bare ta imot. Det er nåde, sier hun.

Plutselig avbryter hun seg selv og peker begeistret mot kirkebygningen: – Se der. Åpne kirkedører på en hverdagsformiddag. Det liker jeg godt!

Oppvekst i Råde

Kari vokste opp på Tomb der faren var rektor, og hun var Frydenberg-russ i 1989. Deretter ble det bibelskole i Grimstad og senere teologi ved Menighetsfakultetet. Hun har hatt prestevikariater og vært sjømannsprest i Dubai i to år fra 1999. Kari har undervist i etikk og religion både ved Frederik II videregående og ved Tomb videregående. I tre år hadde hun oppgaver ved bispekontoret.

– Jeg håper at vi i kirken kan være med å gi folk ro. På mange arenaer er det prestasjonspress. Folk skal kunne komme hit og ikke prestere. Bare ta imot. Det er nåde, sier Kari Mangrud Alvsvåg, Fredrikstads nye domprost.

og kjennskap

Hun snakker gjerne om sine gode bedehus-impulser fra unge år i Råde.

– Jeg synes bedehusmiljøet har fått ufortjent mye «tyn». Selvsagt var det en streng moralkodeks, men her møtte jeg mange flotte mennesker med god vilje. Vi unge fikk utrolig mye tillit. Det er spesielt for meg å tenke på en kar i 70-80 årsalderen. Han spurte meg som 13-åring om jeg ikke ville bli prest. Og slik ble det jo, sier Kari. Både bedehus og kirken på Tomb var Karis åndelige hjem i oppveksten.

Vil utvide troens landskap

Den nye prosten forteller om sin teologiske reise som har gitt en utvidet horisont.

– Jeg tenker at det er rom for mye i Guds rike, og jeg vil gjerne utvide troens og teologiens landskap. I dag er jeg en åpen teolog, noen vil kanskje gi meg stempellet liberal. Jeg er opptatt av å være modig og tror det er viktig å stille spørsmål om hva som opptar folk i dagliglivet, sier hun.

Etter hennes mening skal kirken trøste, være åpen, inkluderende og også noen ganger også være en profetisk røst som sier «Nå er vi på ville veier – vi må se de som trenger oss mest».

Kari fortsetter: – Jeg har rett og slett stor tro på vennskap og kjennskap. Det er viktig i dialogarbeidet, og det er i alle sammenhenger en motvekt til splittelse og frykt.

– *Var dette også begrunnelsen for ditt engasjement i Dialogforum Østfold?*

– Utfordringene om samarbeid og religionsdialog kom i første rekke fra Sarpsborgs ordfører og biskopen i Borg. Jeg fulgte opp med å ta runden og banke på dørene til imamene i byen. Her ble jeg virkelig godt mottatt. Vi har hatt flotte opplevelser sammen. Det har blitt fem fine år med dialog og samhandling mellom kristne og muslimer, svarer hun.

Spontan Facebook-bønn

– *Vi lever i spesielle tider. Hva tenker du om kirken og korona-pandemien?*

– Jeg tror ikke Gud sender vonde ting. Tvert om. Men i verden og rundt oss finnes ondskap. Gud kjemper mot all ondskap og mot pandemien.

Kari husker godt den uvirkelige tirsdagen 12. mars. Norge fikk beskjed om å gå i unntakstilstand. Helt spontant tenkte Kari at hun ville dele sine bekymringer med andre.

Denne morgenen rigget hun til et kamera, tok på rundsnippen, tente lys, ba en enkel bønn og la ut et tre minutters

Kari Mangrud Alsvåg gleder seg til å begynne som domprost: – Det er rom for mye i Guds rike, og jeg vil gjerne utvide troens og teologiens landskap, sier 50-åringen.

innslag på Facebook. Nå har den enkle bønningen hatt hele 70 000 visninger!

– Det er jo et helt utrolig høyt antall, sier Kari som lar seg begeistre av kirkens mange og vellykkede initiativ på sosiale medier i disse månedene. – Men alle flotte filmer og live-sendinger kan ikke erstatte kirkebakken og det sosiale som oppstår når mennesker møtes, sier Kari.

Hun innrømmer at alle begrensningene i hverdagen tærer på. – Vi blir på sett og vis vingeklippet. Det er mindre å glede seg til enn ellers. Jeg elsker å reise. Jeg elsker å samle folk. I korona-tiden har vi feiret bryllup og markert min 50 årsdag, men sterkt nedtonet og med veldig få gjester, sier hun

Gift og tre barn

Kari er gift med Martin Alsvåg fra Bømlo. Han er ansatt i Sjømannskirken og arbeider med krisehåndtering og beredskap. Sammen har de barna Sindre (27), Erlend (25) og Vilde (19). Nå har alle flyttet ut, til Trondheim, København og Oslo.

– For første gang på mange år er det bare oss to hjemme. Det er litt spesielt og samtidig spennende, sier Kari som gjerne lager god mat til fest. Hun ramser opp mange hobbyer og interessefelt. Hun er glad i musikk, spiller piano, går turer, leser romaner, følger tv-serier, trives ved og på havet, strikker, og tar gjerne langrennsskiene fatt om vinteren.

– Jeg drar også mer enn gjerne tilbake til Berlin og Roma når koronaen slipper taket, smiler domprost Kari.

En kirke på de svakes side

Tekst: Emil Skartveit Foto: Erling Omvik

Knut Erling Johansen har vært domprost i Fredrikstad siden 2007. Nå er han blitt pensjonist, og Menighetsbladet stiller ham 12 spørsmål.

– *Hvem er egentlig personen Knut Erling?*
– Å karakterisere seg selv er alltid tvilsomt. Selvbedraget ligger nær. Men jeg er nok i utgangspunktet en beskjeden fyr, noen vil kanskje si reservert. Samtidig har jeg en evne til å bli glad i mennesker rundt meg. Som yrkesperson er jeg en systematiker som liker å jobbe målbevisst.

– *Hvorfor ble du prest?*

– Jeg begynte å studere teologi på Teologisk fakultet i Oslo fordi jeg var interessert i å finne ut mer om kristendommen. Hvordan den har oppstått og utviklet seg. I løpet av studiet vokste det fram en lyst til å bli prest. Jeg kunne nok også blitt forsker, men har alltid hatt et ønske om å knytte sammen praktisk tjeneste i kirken og det faglige. At teologien skal bety noe ute i prestehverdagen.

– *Hva har vært det fineste i tjenesten?*

– Jeg har ønsket å være prest for dem som opplever at de er i utkanten av troen og har prøvd å jobbe fram et språk i forkynnelsen som gjør at troen kan bli betydningsfull og relevant for dem som ikke kan det kristne språket innenfra. Det har vært fint å oppleve når man lykkes med det. Jeg er glad i gudstjenesten. Liturgi, salmer, samarbeid med kantorene, har gitt meg mye. Og så selvfølgelig ha kontakt med mennesker, dele liv med dem igjennom dåp, gravferd og vigslar.

– *Hva har vært det mest utfordrende?*

– Det er de tragiske hendelsene. I møte med ulykker og selvmord føler en seg veldig liten som prest.

– *Si noe kort om endringen i Den norske kirke i løpet av din tid?*

– Jeg tenker at kirken har fått mer ka-

rakter av å være folkekirke. Med det mener jeg at den i dag er mer innvevd i lokalsamfunnene, i folks liv. Samtidig er det blitt større rom for mangfoldet i kirken. Folk opplever ikke på samme måte som før, å bli utstøtt eller stigmatisert om de ikke er A4 når det gjelder livstil og legning.

Knut Erling Johansen var domprost i Fredrikstad fra 2007 til 2020.

– *Hvor naturlig er det at kirken også er en politisk faktor?*

– Mitt utgangspunkt er profetene og Jesus i Bibelen. Der finner du et blikk nedenfra, blikket for de fattige, utstøtte og upriviligerte. Jeg har i hele mitt voksne liv ment at det å følge etter Jesus er å forsøke å innta dette blikket og dermed et standpunkt for de Jesu kalte sine minste brødre og søstre.

I det ligger det noen ganger å ta et politisk standpunkt, samtidig som det er veldig viktig at kirken ikke blir partipolitisk. Kirken skal være noen annet enn et politisk parti. Den skal være kritisk mot maktthavere uansett hvem det er som styrer.

– *Beskriv Domprostiet*

– Det har vært et godt sted å være prost og prest. Det har vært lite spenninger og konflikter i Domprostiet både i presteskap og menighetsråd. I stedet har det vært gode muligheter for samarbeid og et ønske om å bygge sammen. Det er mange som engasjerer seg i kirkelig arbeid og

går til gudstjeneste. Men vi merker også at Fredrikstad er en stor by, og at troen og de kristne tradisjonene ikke lenger står like sterkt som før. Sekulariseringen setter også sitt preg på byen vår.

– *Si noe om det som har vært oppgavene dine?*

– Prosten leder de andre prestene i prostiet og gir råd og støtte til de valgte organene, og til andre ansatte i kirken. Prosten bygger nettverk og arenaer for samarbeid i prostiet, Videre er prosten medlem av fellesrådet, og domprosten er i tillegg fast vikar for biskopen

– *Hvilket forhold har du til Domkirken?*

– Det er en veldig flott kirke som du blir løftet opp av. Jeg er alltid litt lysere til sinn når jeg kommer inn i det kirkerommet. Det er flott å feire gudstjeneste i Domkirken. Så har jeg blitt veldig glad i mange av dem som jeg har møtt gjennom gudstjenesten i Domkirken i løpet av disse årene.

– *Hva er fremtidens utfordringer for kirken i Fredrikstad?*

– For å si det kort: Arbeide videre med å være nær menneskenes liv med evangeliet. Hele tiden bestrebe seg på det. Det gjelder på alle områder, i forkynnelse, gudstjenesteliv, diakoni, kulturarbeid og undervisning.

– *Hvordan vil du beskrive din etterfølger?*

– Kari Mangrud Alvsvåg er en energisk og drivende person. Flink til å bygge relasjoner, skape allianser. Hun er en vennlig sjel samtidig som hun godt vet hva hun vil.

– *Hva skal du fylle dagene med som pensjonist?*

– Jeg er glad i å lese teologi, skjønnlitteratur og historie. Samtidig liker jeg å snekre og gjøre praktiske ting. Vi har et lite småbruk hvor vi leier ut jorda, men vi har en ganske stor hage med kjøkkenhage og drivhus. Ellers blir det friluftsliv av ymse slag. Og jeg ønsker å være mer til stede for mine nærmeste.

Fjorårets bursdagsfeiring 18. oktober ved Hovland-statuen i parken ved Glemmen kirke. Barnesang og pølsefest er blitt en tradisjon. I fjor ville byens store komponist og kirkemusiker ha fylt 95 år. Hovland døde i 2013. Foto: Erling Omvik

Festival-tema: Fellesskap

Vi samles til fest. En musikalsk og variert fest. I denne Covid 19-tiden er ikke det en selvfølge.

Men heldigvis har Egil Hovland-festivalen gode nok lokaler til at vi kan gjennomføre det aller meste av det vi hadde planlagt.

Tema for festivalen er «fellesskap». Året 2020 har vist oss at det å kunne samles ikke må tas som en selvfølge. Mange av oss har mistet noe vi hadde kjært, vi har kjent på redsel og uro når vi har møttes. Ikke forventning og glede som er det normale.

Vårt programmet er variert og romslig. Men felles for det hele, er et ønske om å løfte opp Egil Hovlands navn. Vi hyller en av gigantene i norsk musikkliv samtidig som vi lar oss inspirere og fornye.

Wolfgang Plagge

Åpningskonserten finner i år sted i Østre Fredrikstad. Kantor Dagfinn Klausen har samlet sammen en rekke fine

Det blir Egil Hovland-hyllest også i år, tross Covid 19-pandemien

musikere. Årets festivaltaler er nyansatt domprost, Kari Mangrud Alvsvåg. Det blir en flott kveld.

Årets festivalartist er Wolfgang Plagge. Musikkgeniet som har rukket å fylle 60 år i år! En fantastisk musikalsk personlighet som vil berike oss med sin virtuositet, kunnskap og vinnende vesen.

Så spenner det like til Torgeir Vassvik som joiker. Med sin stemme og sine musikere reiser Torgeir verden rundt og er en markant artist innenfor world-music sjangeren. Noen av oss husker ham fra fjorårets avslutning hvor han var solist i Anniken Paulsens Desiderata.

Store og små konserter

Innenfor spennet mellom Plagge og Vassvik finner vi en flott variasjon av små og store konserter. En liten perle

finner sted i Gamle Glemmen, når festivaldikter Casper Andre Lugg og cellist Liv Frengstad møter hverandre i vakkert samspill.

Du er invitert til morgen- og midt-dagsbønn i Rolvsøy kirke. Frelsesarmeens territoriale hornorkester inviterer til brasskonsert i Østre Fredrikstad kirke. Det Norske Solistkor avslutter hele festivalen. De gir en av sine få konserter denne høsten hos oss! Benytt anledningen til å høre dem.

Andre artister: Det Norske Blåseensemble, Borg vokal, Borg Domkor, Dagfinn Klausen, Dan Rene Dahl, Gutorm Guleng, Neon Vokal, Lars Tore Bøe, Birgit Gudim Søland, Oddgeir Berg trio, Borge musikkorps, kor fra Ung Kirkesang, Senza Rigore m. flere.

I disse tider er alt usikkert. Men det vil, til tross for begrenset plass, være et godt antall plasser i våre kirkerom. Er du klok, kjøper du billett via Fredrikstad kino så raskt som mulig. Velkommen til en flott festival!

I Jobb Fredrikstad

Mobil:

45 97 44 39

E-post:

i-jobb-fredrikstad@bymisjon.no

Besøksadresse:

Losjeveien 2
1604 Fredrikstad

kirkensbymisjon.no

Har du behov for hjelp - og vil støtte **Kirkens Bymisjon** i Fredrikstad?

Vi tilbyr følgende tjenester:

- Rydding og bortkjøring fra hus, leilighet, garasje, lager eller byggeplass
- Hagearbeid - gressklipping - lusing - klipping av hekk/busker og trær
- Trenger du hjelp til gravstell - vår/sommer/høst og vinter
- Bortkjøring av hageavfall og annet avfall
- Frakt/kjøring av varer/materialer til eller fra hus og hytte
- Flytteoppdrag
- Rengjøring/vask av hus og leilighet
- Annet forefallende arbeid
- Snømåking

Vær vennlig å ta kontakt med oss på e-post: i-jobb-fredrikstad@bymisjon.no eller mobil: 45 97 44 39 | sentralbord nr. 69 61 01 19

Musikk i Koronatiden

Tekst og foto: Trond Gilberg

Koronarestriksjonene begrenser kirkens musikk- og kulturliv. Særlig rammes korvirksomheten hardt.

Holder liv i korene

- Hovedfokuset vårt i høst blir å ta best mulig vare på barna, sier styreleder Harald Kvist i Korene i Glemmen kirke. – Alle øvelser vil gå som planlagt, men det kan hende vi blir nødt til begrense opptredene noe. Hensynet til avstand mellom sangerne og begrensninger i antall publikum gjør at noen av arrangementene kanskje må gå digitalt, sier han.

Harald Kvist.

- Korene er også veldig utsatt fordi sangere som ikke er helt friske må holde seg hjemme. Plutselig kan halve koret eller dirigenten være forhindret fra å komme til konsert, sier korleder Randi Clausen Aarflot. – Derfor vil vi helst planlegge arrangementer som vi er mest mulig sikre på at vi kan gjennomføre.

Korene har lagt planer for Lucia-konsert og Gutten som englene sang om. Det er også planlagt en større julekonsert i samarbeid med Det Norske Jentekor og Tord Gustavsen. I tillegg deltar korene på gudstjenester, blant annet i forbindelse med Egil Hovland-festivalen og 1. søndag i advent.

- Vi regner med at de fleste arrangementene vil bli gjennomført enten på vanlig måte eller digitalt. Det samme gjelder den tradisjonsrike julemessen, sier Harald Kvist.

- Folk må følge med på kirkens og korenes hjemmesider og facebooksider og holde seg oppdatert der, oppfordrer han.

Konserter og gudstjenester

Det blir en del «korona-vennlige» konserter utover høsten med få utøvere og god plass i kirken. Blant annet vil 150-årsjubileet for komponisten Louis Vierne gjennomføres.

- Guttorm Guleng spiller Louis Viernes seks orgelsymfonier i løpet av året. Det gjenstår fremdeles fire symfonier fordelt på fire lørdagskonserter. Dette er en musikalsk bragd som folk bør få med seg, sier kantor Trond Gilberg.

Guttorm Guleng.

- På gudstjenestesiden begrenses kordeltagelsen noe, men det blir med solister eller grupper på de fleste gudstjenestene i høst, forteller kantoren.

Det arrangeres mange og til dels store konserter i kirken før jul. Også her oppfordres man til å følge med i aviser og på internett for å få informasjon om på hvilken måte konsertene gjennomføres.

Gi EN MIDDAG i MÅNEDEN
og et godt sted å spise til folk
i gatemiljøene i din by

**SEND SMS
MIDDAG
TIL 2490**
(40,- per måned)

**KIRKENS
BYMISJON**

www.bymisjon.no

Livets gang

Døpte:

12.01 Kristian Dalan Sandvik
12.01 Ada Wingereid-Schei
19.01 Peder Tandberg Stenseth
21.01 Sofie Aicha Andersen
02.02 Henrik Bjørnå
22.03 Håkon Lervang Øien
04.04 Noah Kaldal Tangen
26.04 Markus Hummel
(døpt i Hvaler kirke)
31.05 Thale Olea Høidal Undrum
05.07 Ebba Singdahlsen
05.07 Sivert André Skagen
12.07 Hedda Hagestande Skovereng
09.08 Linnea Ellinor Bjørthun
16.08 Ole Leander Holmskau
16.08 Live Lyngstad-Johansen
30.08 Kaspara Falch Femtegjeld
30.08 Leon Bringa Jamissen

Viede:

10.07 Helga Stormo og
Mikael Kristianslund

Døde:

04.01 Elisabeth Waters
06.01 Gerd Aalberg
07.01 Tordis Harriet Hov

05.01 Gerd Synnøve Hansen
06.01 Ingebjørg Eli Thøgersen
08.01 Solveig Helen Stene
12.01 Jens Aksel Skjønhau
14.01 Odd Mathisen
16.01 Berit Synnøve Magnussen
23.01 Kai Erik Johannessen
28.01 Gunda Johanne Gundersen
14.02 Ester Olsen
19.02 Oleane Sofie Bjørnerød
18.02 Ole Fredrik Tande
27.02 Tore Lauvstad
12.03 Berit Rigmor Øystad
10.03 Frank Rothschild
16.03 Ingrid Krabberød
19.03 Edle Thorvaldsen
16.03 Odd Ringen
18.03 Egil Roger Petersen
16.03 Stephan Hefner Gundersen
22.03 Jorunn Eugenie Aleksandersen
22.03 Ivar Krafft
23.03 Therese Jakobsen
27.03 Kjell Erik Kjeldsen
30.03 Gretha Eliassen
03.04 Kari Helene Bergvoll
04.04 Aslaug Irene Frantzen
04.04 Gunn Otelie Kværna
10.04 Marit Solveig Gillingsrud

07.04 Ørnulf Freddy Gabrielsen
07.04 Øvind Alstrup Barth
15.04 Reidun Skullerud
17.04 Mary Kristensen
18.04 Bjørg Unni Østlie
18.04 Berit Hansen
10.05 Magnhild Leines
23.05 Jan Roger Urholm
28.05 Trygve Håkon Thue
04.06 Ragnhild Grønnet Sveber
04.06 Eva Ragna Särnblom
11.06 May Solfrid Martinsen
13.06 Morten Ragnvald Johansen
10.06 Arne Martin Malm
19.06 Harald Aarhaug
05.07 Gerd Larsen
09.07 Hans Kristian Liverud
15.07 Turid Blomkvist
19.07 Svein Tore Kristoffersen
29.07 Vidar Kristensen
30.07 Synne Hagen Haugeli
04.08 Tommy Roger Hansen
09.08 Freddy Normann Jensen
13.08 Alfred Bjørnerød
13.08 Anne Karin Carstensen
17.08 Bjørg Irene Widnes

Aktivitetsskalender

Diakoni

Jentegruppa – torsdag ulike uker.
Kontakt Anne Marte Olaussen tlf.
91856 355

Langbordet annenhver tirsdag i ulike
uker kl. 1700 i Kirkestua, Gamle
Glemmen kirke. Kontakt Anne Marte
Olaussen

Barn og ungdom

Aspirantkoret (5 år – 1 kl.) øver i
kirken onsdag kl. 1630.

Barnekoret (2. - 6 kl.) øver i kirken
onsdag kl. 1715.

Ungdomskoret (6. kl – vgs.) øver i
kirken onsdag kl. 1830.

Babysang hver torsdag i kirken kl.
10-12.

Småbarnsang i Menighetssalen ons-
dag kl. 1715.

Etter skoletid. Leksehjelp og aktivite-
ter. Onsdag kl. 14 i Menighetssalen.

Middag for alle. Onsdag kl. 1600 i
Menighetssalen. Påmelding: livvra@
fredrikstad.kommune.no. Pris: barn
kr. 30, voksne kr. 50, familie kr. 120.

Bokmiljø - Torp
-en annerledes bokhandel
Sulfatveien 4, Torp
tlf 69 15 14 69
torp@bokmiljo.no
Velkommen til handel med mening!

Johan Mathisen

UR - OPTIKK

Memorium AS
Salg og vedlikehold
av minnestein
Vegard Rein
45 45 62 66
memorium.no

Anne's

BEGRAVELSESBYRÅ
Morten Stenbock Pedersen
Kirkegaten 28 - 1632 Gamle Fredrikstad
Tlf. 69 32 02 30

TUNE BYGGSERVICE

Kjøkken påbygg
nybygg takomlegging
restaurering bad og våtrom

Kontakt oss for et utformelt pristilbud!
Tlf: 908 53 907
www.tune-byggservice.no - fagkunnskap gir trygghet

Bestill monument til gravstedet!

Bygging og fornying av gamle stener
ripsjoner
utstilling
Jersøk våre priser
Man.-fre. kl. 07.00-16.00. Tors. kl. 07.00-18.00. Lør. kl. 10.00-13.00.

SKÅRA STENINDUSTRI A/S
ONSØY - TLF. 69 39 46 40
Besøk oss - Hjemmebesøk -

**OSTFOLDS STORSTE
UTSTILLING!**

TORVBYEN
- vi møles!

FARGERIKE
Hans Kjøstelsen AS
Fjeldberg - Fredrikstad
Tlf. 69 31 50 50
Maling - tapet - gulvbelegg - tepper

FONUS
BEGRAVELSESBYRÅ
GRAVSTENER

Fredrikstad - Moss - Råde - Rygge - Sarpsborg
Telefon 03024 - fonus.no

Det er ingen selvfølge at noen ordner bursdagsgave

Blå Kors hjelper barn og unge som opplever alkohol- og rusmisbruk hjemme.

Send SMS **BK VENN** til **2210** (100 kr)
eller **VIPPS** til **13130** (valgfritt beløp)

Vi har stort utvalg i gaveartikler!

Kjøp den originale
LØKENBUNAD

OBS: Løkenbunaden leveres også i hvitt. Den kledelige herrebunaden kan vi også levere omgående.

Liers Husflid

Ivar Lier AS - Nygaardsgt.49 - 1606 Fredrikstad - Tlf. 69 31 67 06 - 69 31 63 39
www.liershusflid.no - lokenbunaden.no - ivar.liershusflid@c2i.net

HER FOR deg

 Ellen	 Ulf	
 Cathrine	 Bjørnar	
 Terje	 David	 Jarle

Borge Begravelsesbyrå
Ellen Margareth Bye
Tlf. 69 34 53 35
Biveien 21, 1658 Torp
emargarb@online.no

 Fredrikstad Begravelsesbyrå
Klemet Johansen Etabl. 1885

Telefon hele døgnet: **69 31 30 62**
Veumveien 51, 1613 Fredrikstad
www.fredrikstadbeg.no
E-post: post@fredrikstadbeg.no

Kontakt oss i Glemmen menighet

Kirketorget:

Tlf: 69 95 98 00, post@fredrikstad.kirken.no

Her kan du melde dåp, vigsel og begravelse.

Du får svar på henvendelser og du settes videre til rette vedkommende.

Glemmen menighetskontor:

Besøksadresse: Nygaardsgaten 28, 3. etasje.

Postadresse: Postboks 1405, 1602 Fredrikstad

E-post: glemmen-menig@fredrikstad.kirken.no

Daglig leder:

Morten Hauge

Tlf: 69 95 98 23

Mob. 485 94 953

morhau@fredrikstad.kirken.no

Kapellan:

Morten Zakariassen

Tlf: 69 95 98 26

Mob. 901 04 442

moza@kirken.fredrikstad.no

Kirketjener:

Ann-Charlotte Johansen

Mob. 476 96 415

anncha@fredrikstad.kirken.no

Diakonarbeider:

Anne Marthe Olaussen

Tlf: 69 95 98 29

Mob. 918 56 355

amao@fredrikstad.kirken.no

Kor- og prosjektleder Egil

Hovland-akademiet:

Randi Clausen Aarflot

Mob. 992 95 700

ranaar@fredrikstad.kirken.no

Kantor: Trond Gilberg

Mob. 957 85 477

trogil@fredrikstad.kirken.no

Trosopplærer: Liv Vrålstad

Tlf: 69 95 98 22

Mob. 452 90 852

livvra@fredrikstad.kirken.no

Menighetsmedarbeider:

Kristin Helgen Buckholm

Tlf: 69 95 98 85

Mob. 404 09 973

kribuc@fredrikstad.kirken.no

Menighetsrådets leder: Merete Bache-Wiig

Mob. 992 93 225

meretebachewiig@gmail.com

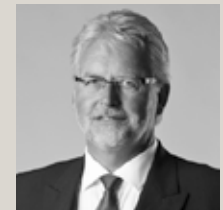
JØLSTAD

begravelsesbyrå

Fredrikstad og omegn

Benjamin Nordling

Svein Åge Johansen

Hans K. Helgesen

Birgit Groth

Vakttelefon **69 130 130** (24t)

Farmannsgate 10

www.jolstad.no

Lokaleid Begravelsesbyrå

Glemmen menighetsblad:

Redaksjon: Stein Mydske (redaktør), Børre Aa. Sneltorp, Ola Jacob Amundsen, Eline K. Jørstad og Brian Kristoffersen-Fait (foto)

Trykk: Cal Trykk, Fredrikstad

Hjemmeside: www.kirken.no/glemmen

Kontonummer: 1040.25.26543. Ved ønske om skattefrakt for gaver, må personnummer formidles til menighetskontoret.

Neste nummer: Februar 2021. Stoff må være innsendt innen **5. januar 2021**.

HAUGETUN CATERING AS

Mat til hverdag og fest

Vi garanterer topp kvalitet på våre
snitter, koldtbord, koldttallerkner,
tapas, kaker og varmretter.
Vi bringer gjerne!

Tlf 69 36 27 50

E-post: catering@haugetun.no

Hjemmeside: www.haugetuncatering.no

Adresse: Haugetunvn 3. 1667 Rolvsøy

Gudstjenester

13. sept. – 15. s. i treenighetstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste. Høsttakkefest med utdeling av bøker til 2, 3 og 4 åringer. Barnekoret og Ungdomskoret. Pladsen.

20. sept. – 16. s. i treenighetstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste med konfirmasjon. Zakariassen og Buckholm.

Kl. 13.00: Gudstjeneste med konfirmasjon. Zakariassen og Buckholm.

27. sept. – 17. s. i treenighetstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste med nattverd og dåp. Zakariassen.

4. okt. – 18. s. i treenighetstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste med nattverd og dåp. Mentzen.

11. okt. – 19. s. i treenighetstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste med nattverd og dåp. Presentasjon av konfirmanter. Buckholm.

18. okt. – 20. s. i treenighetstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste med dåp og nattverd. Hovlandfestivalen. Barnekoret og Ungdomskoret.

25. okt. – Bots- og bededag

Kl. 11.00: Gudstjeneste med nattverd og dåp. Mentzen.

1. november – Alle helgensdag

Kl. 11.00: Gudstjeneste med nattverd og dåp. Zakariassen.

8. nov. – 23. s. i treenighetstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste med nattverd og dåp. Elever fra Egil Hovland-akademiet. Pladsen.

15. nov. – 24. s. i treenighetstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste med nattverd og dåp. Elever fra Egil Hovland-akademiet. Zakariassen.

22. nov. – Kristi kongedag

Kl. 11.00: Gudstjeneste med nattverd og dåp. Mentzen.

29. nov. – 1. s. i advent

Kl. 11.00: Gudstjeneste med nattverd og dåp. "Lys Våken». Barnekoret og Ungdomskoret. Zakariassen.

06. des. – 2. s. i advent

Kl. 11.00: Gudstjeneste med nattverd og dåp. Pladsen.

13. des. – 3. i advent

Kl. 11.00: Gudstjeneste med nattverd og dåp. Mentzen.

20. des. – 4. s. i advent

Kl. 11.00: Gudstjeneste med nattverd og dåp. Mentzen.

24. des. – Julaften

Kl. 13.00: Gudstjeneste. Zakariassen.

Kl. 14.30: Gudstjeneste. Zakariassen.

Kl. 16.00: Gudstjeneste. Zakariassen.

25. des. – Juledag

11.00: Høytidsgudstjeneste med nattverd. Zakariassen og Pladsen.

26. des. – 2. juledag

Kl. 11.00: Felles gudstjeneste i Gamle Glemmen kirke.

27. des. – Søndag etter jul

Kl. 11.00: Romjulsgudstjeneste. Zakariassen.

03. jan. – Kristi Åpenbaringsdag

Kl. 11.00: Gudstjeneste med nattverd og dåp. Pladsen.

10. jan. – 2 s. i Åpenbaringstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste med nattverd og dåp. Zakariassen.

17. jan. – 3. s. i Åpenbaringstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste med nattverd og dåp.

24. jan. – 4. s. i Åpenbaringstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste med nattverd og dåp.

31. jan. – Såmannssøndagen

Kl. 11.00: Gudstjeneste med nattverd og dåp. Bibeldagen. Zakariassen.

7. feb. – Kristi forklaringsdag

Kl. 11.00: Gudstjeneste med nattverd og dåp. Zakariassen.

Konsserter

Lørdag 26. september kl. 13.00

Early Voices

Early Voices ble i 2019 startet som landets første profesjonelle vokalkvintett for tidligmusikk. I denne konserten vil man få høre musikk fra senmiddelalderen og barokken ved Bachs kjente verk «Jesu, meine Freude», til religiøse folketoner fra den norske tradisjonen.

Gratis inngang/kollekt/Vipps

Lørdag 24. oktober kl. 13.00

Guttorm Guleng, orgel

Vierne: Orgelsymfoni nr. 6 i h-moll

Hovland: Utdrag fra Jobsuiten

Lørdag 7. november kl. 13.00

Konsert: Trygve Madsen 80 år

Elever og lærere fra Kulturskolen i Fredrikstad

Lørdag 21. november kl. 12.00-15.00

Korenes julemesse

Lørdag 5. desember kl. 13.00

Guttorm Guleng, orgel

Vierne: Orgelsymfoni nr. 2 i e-moll

Gratis inngang/kollekt/Vipps

Torsdag 10. desember kl. 19.00

Cantares julekonsert

Søndag 13. desember kl. 17.00

Lucia-konsert med Korene i Glemmen og profesjonelle musikere

Mandag 14. desember kl. 19.30

Julekonsert med Trosvik Blandede Kor

Lørdag 19. desember kl. 13.00

Guttorm Guleng, orgel

Vierne: Orgelsymfoni nr. 5 i a-moll

Gratis inngang/kollekt/Vipps

Søndag 20. desember kl. 17.00

Julekonsert med Fredrikstad damekor, Fredrikstad mannskor, Toneklang m.fl.

Lille julaften, 23. desember

Kl. 17.00: Gutten som englene sang om

Kl. 18.00: Lisleby musikkorps spiller julesanger

Kl. 18.30 Lisleby musikkorps konsertprogram

Kl. 19.00: Gutten som englene sang om

Paulus skriver om vår vilje til å gi

”Men det sier jeg: Den som sår sparsomt, skal høste sparsomt, og den som sår med velsignelse, skal høste med velsignelse.

Enhver skal gi det han har bestemt seg for i sitt hjerte, ikke med ulyst eller av tvang. For Gud elsker en glad giver. Og Gud makter å gi dere all sin gave i rikt

mål, så dere alltid og under alle forhold har nok av alt, ja, har overflod til all god gjerning.”

2. Kor. 9,6-8

Årets barnekordirigent 2019: **Randi**

Tekst: Børre Aamodt Sneltorp

Vi gratulerer vår egen korleder Randi Clausen Aarflot med prisen som årets barnekordirigent 2019. Prisutdelingen skjedde under korenes sommeravslutning i parken ved Glemmen kirke 27. mai. Bak tildelingen står organisasjonen Ung i Kor som for anledningen hadde utsendte medarbeidere tilstede.

Kåringen av Årets barnekordirigent har funnet sted siden 2005 og den går til en dirigent som på ulike måter har utmerket seg gjennom fremstående arbeid med norske barnekor. Juryen tildelte Randi prisen for hennes arbeid med å styrke utviklingen av barnekorfeltet i Norge. For henne har det bl.a. betydning at hun har satt fokus på sangteknikk for barn, opprettelse av kirkemusikkakademi for barn og unge og arbeidet med å styrke barnekorfagets nærvær i høyere utdanning.

Prisen består av et stipend på 25.000, en diplom og en spesiallaget glass-skulptur.

-Tusen takk! Det betyr svært mye å få en anerkjennelse som dette, sa Randi. Det er ingenting jeg elsker mer, i tillegg til familien, enn å dirigere barnekor. Takk til alle dere barn og unge som jeg får lage musikk med hver uke. Og takk til styret og dere foreldre. Uten dere hadde ikke dette vært mulig!

Randi har sunget i kor siden hun var 6. Det er 32 år siden. I tillegg til stillingen i Glemmen menighet og Hovland-akademiet er hun i dag også vokalpedagogisk konsulent i organisasjonen Ung kirkesang, studieleder for videreutdanning i barnekordirigelse ved Norges Musikkhøgskole. I tillegg er hun aktiv kursholder, pro-

sjektleder, forfatter og skribent innen barnekorfeltet. Fra i år av er hun også dirigent for rekruttgruppa og sangpedagog i Det Norske Jentekor.

Dette var vel fortjent, Randi. Gratulerer så mye!

Prisvinner Randi Clausen Aarflot. Foto: Eirik Aarflot.